

UDENRIGSMINISTERIET

Den 23. september 2008

Spørgsmål nr. 203 af 27.
august 2008 fra Folketingets
Udenrigsvalg til ministeren for
udenrigspolitik. Spørgsmålet er
stillet efter ønske fra Pernille
Frahm (SF).

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for, hvilke særlige udsendinge EU har i forhold til lande udenfor EU, og for hvordan netop disse områder er blevet valgt.

Svar:

EU's særlige repræsentanter (EUSR) er ét af de instrumenter, som anvendes i EU's Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

De særlige repræsentanters opgave er at fremme EU's politik og interesser, navnlig i urolige lande og regioner, og aktivt bidrage til fred, stabilitet og retssikkerhed. Repræsentanterne spiller en vigtig rolle i udviklingen af en mere effektiv, troværdig og handlekraftig fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og i EU's bestræbelser på at være mere aktiv på den internationale scene. De særlige repræsentanter støtter således inden for deres respektive lande/regioner Den Høje Repræsentant i udførelsen af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. De er samtidig ved deres tilstedeværelse i lande og regioner medvirkende til at give EU og dets politik en stemme og et ansigt og kan sikre større kontinuitet, gennemslagskraft og profil i EU's forhold til centrale aktører i de pågældende lande og regioner.

På nuværende tidspunkt er der udpeget 12 særlige udsendinge i forskellige regioner i verden: Afghanistan, De Store Søer i Afrika, Den Afrikanske Union (AU), Bosnien-Herzegovina, Centralasien, Kosovo, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Mellemøsten, Moldova, Sydlige Kaukasus og Sudan. Senest er der i forlængelse af det ekstraordinære Europæiske Råds møde den 1. september 2008 udpeget en særlig repræsentant for krisen i Georgien. Der er vedhæftet en oversigt over de særlige repræsentanter.

De særlige repræsentanter udpeges af Rådet ved enstemmighed, jfr. artikel 18 i TEU.

EU's særlige repræsentanter

Afghanistan: Ettore Francesco Sequi (Italien)

Den Afrikanske Union: Koen Vervaeke (Belgien)

De Store Søer: Roeland van de Geer (Sverige)

Bosnien Herzegovina: Miroslav Lajčák (Slovenien)

Centralasien: Pierre Morel (Frankrig)

Kosovo: Peiter Feith (Nederlandene)

Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien: Erwan Fouéré (Irland)

Mellemøsten: Marc Otte (Belgien)

Moldova: Kálmán Mizsei (Ungarn)

Sydlige Kaukasus: Peter Semneby (Sverige)

Sudan: Torben Brylle (Danmark)

Krisen i Georgien: Pierre Morel (Frankrig)